

Váš dopis zn.: MK 56482/2019 OPP
ze dne: 15.08.2019
naše zn.: MÚT-4242/2019 - 3058/2011-smidova
vyřizuje: Václav Labuť
e-mail: vaclav.labut@mutrebechovice.cz
odbor: Odbor správy majetku
tel.: 491401176
datum: 28.08.2019

Ministerstvo kultury
Maltézské náměstí č.p. 471
118 00 Praha 1

Rozklad do Rozhodnutí Ministerstva kultury o prohlášení kulturní památky – č.j. MK 56482/2019 OPP, sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP ze dne 12.8.2019

I.

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní památkové péče rozhodlo dne 12.8.2019, ve věci č.j. MK 56482/2019 OPP, sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP o prohlášení kulturní památkou objektu bývalého mlýna bez č.p. na pozemku st. p.č. 109/1, včetně pozemku st. p. č. 109/1 v k.ú. a obci Třebechovice pod Orebem.

II.

Proti tomuto výše uvedenému rozhodnutí ministerstva kultury podává účastník řízení, kterým je vlastník dotčené stavby a pozemku Město Třebechovice pod Orebem, Masarykovo náměstí 14, 503 46 Třebechovice pod Orebem, IČO 00269719, v zákonné lhůtě **r o z k l a d** dle ust. § 152, odst. 1 správního řádu.

III.

Město jako účastník řízení napadá výše uvedené rozhodnutí ministerstva kultury v celém rozsahu a považuje je za vadné a tím za nesprávné.

Vadnost rozhodnutí i nadále spočívá v nesprávně a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ústředním správním orgánem a v nesprávném právním posouzení věci.

IV.

Nedostatečně zjištěný skutkový stav spočívá v tom, že si správní orgán stále nevyžádal všechny relevantní znalecké posudky pro posouzení splnění podmínek dle ust. § 2, odst. 1, pís. a) zák. č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Jedná se o objektivní posouzení historických, architektonických a urbanistických nadprůměrných kvalit objektu a jeho významu pro město, či stát. Město se domnívá, že toto objektivní posouzení by mělo být provedeno naprosto nestrannými znaleckými posudky vědeckých pracovišť jako např. České akademie věd, nějakého univerzitní pracoviště – např. fakultou architektury, Českou komorou architektů, apod. a nikoliv jen komisí ministerstva a ministerstvem samotným. Město navrhuje, aby bylo správním orgánem provedeno doplnění skutkového stavu věci těmito znaleckými posudky ve smyslu správního řádu, jak již navrhovalo v prvním a druhém podaném rozkladu. Je to naprosto nezbytné pro objektivní posouzení věci a ke zjištění, zda objekt bývalého tzv. Hajnišova mlýna tuto ochranu vyžaduje a jsou splněny podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou. Ústřední orgán státní správy, včetně posouzení Státním památkovým ústavem, dostatečně odborně nezjistil na místě v Třebechovicích pod Orebem, v jakém stavu je objekt býv. mlýna a další rozhodné okolnosti věci. Ministerstvo pouze nechalo zpracovat odborné vyjádření Ing. Janem Vinařem.

Ministr kultury ve svém Rozhodnutí o rozkladu v odůvodnění rozkladu uvádí:

„Úvodem připomínám, že v rozhodnutí č. j. MK 37406/2017 OLP ze dne 8.6.2017 byl ve smyslu § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vysloven následující právní názor, jímž je Ministerstvo kultury vázáno při novém projednání věci: V odůvodnění nového rozhodnutí Ministerstvo kultury musí řádně vyhodnotit a odůvodnit, zda nezbytná rekonstrukce objektu povede či nepovede k zániku jeho památkových hodnot. K tomu konstatují, že při novém projednání věci Ministerstvo kultury při svém hodnocení věci vycházelo z vyjádření NPÚ, ú.o.p. v Jofiově č.j. NPÚ-362/92690/2017 ze dne 18.12.2018, které je však velmi stručné, přičemž v otázce možnosti zachování památkových hodnot při rekonstrukci nepřináší bližší poznatky, které by nebyly známy již dříve. NPÚ uvádí své závěry, aniž by blíže objasnil, na základě jakých konkrétních úvah a zjištění dospěl k těmto závěrům. Nadto sám NPÚ uvádí, že toto jeho posouzení se neopírá o žádný autorizovaný statický posudek nebo projekční dokumentaci na obnovu mlýna. Vychází pouze ze zběžné prohlídky interiérů a exteriérů mlýna a ze zkušeností při obnovách typově podobných památkově chráněných staveb. K tomu uvádím, že vzhledem k tomu, že vlastník objektu namítá, že objekt je staticky narušen, pak mám za to, že by hodnotící závěry Ministerstva kultury měly vycházet z odborného statického posudku. Zdůrazňuji, že pokud nebudou závěry posudku jednoznačné a podložené, pak by za takových pochybností Ministerstvo kultury nemělo objekt prohlásit za kulturní památku.“

Ministerstvo kultury doplnilo řízení o odborně statický posudek Ing. Jana Vinaře. Tento posudek není ale znaleckým dokazováním, znaleckým posudkem nařízeným ve smyslu správního řádu, pouze odborným vyjádřením statika. Je tedy zcela na jiné kvalitativní úrovni z hlediska důkazních prostředků, než jaké navrhovalo město a také jež předpokládal ministr kultury ve svém zrušujícím rozhodnutí. V tomto smyslu správní orgán nedodržel pokyny ministra, uložené mu ve zrušujícím rozhodnutí ministra kultury. Obsahově s tímto odborným vyjádřením město nesouhlasí, jak již vyjádřilo dříve v průběhu správního řízení. Také závěry posuzovatele přesahují jeho zadání ministerstvem na odborné vyjádření, přesahují i jeho odbornost a jsou irelevantní. Především ale neprovedl základní šetření z hlediska založení stavby, jen je odhadl z podobných šetření ve městě, kde stavby nejsou ale založeny v bezprostřední blízkosti řeky Dědina a jejího náhonu, a tudíž těžko mohl dostatečně hodnověrně posoudit statiku stavby, nota bene bez skutečné znalosti založení stavby. Je na státu, aby provedl řádné zjištění založení stavby a tím posouzení statiky objektu a stát nemůže odkazovat na to, že takové dokazování přesahuje jeho možnosti. Město i nadále požaduje skutečně odborné znalecké dokazování formou znaleckého posudku ve smyslu správního řádu a nikoliv jen odborné vyjádření posuzovatele objednaného ministerstvem, založené skutkově na odhadech. Stejně tak ministerstvo odborně nevyhodnotilo úkol ministra posoudit, zda rekonstrukce povede, či nepovede k zániku jeho památkových hodnot. Ministerstvo uvádí jen své úvahy o tom, že při rekonstrukci se památkové hodnoty zachovají. Odkazuje na odbornou pomoc státu v této věci a na dotace od státu. Opět nevyhodnocuje, jaké reálné dotace státu by město obdrželo. Závěr znaleckého dokazování musí být podle města i podle ministra podložené a jednoznačné, což dosud není. Dotace nejsou nárokové a navíc v podstatě dnes již neexistují na podobný účel. Ministerstvo ani konkrétně neuvedlo, které dotace z veřejných podpor může město využít a nezhodnotilo reálnost poskytnutí těchto dotací městu na tento účel. A odborná pomoc státu, na niž odkazuje správní orgán, spočívá spíše v dohledu státu, než ve skutečné pomoci vlastníkovi.

Město poukazuje na další úkoly, které uložil ministr ministerstvu ve svém zrušovací rozhodnutí ze dne 19.9.2018, č.j. MK 58490/2018 OLP, které rozvedl na straně 11 a 12. Ministerstvo kromě doplnění dokazování odborným vyjádřením statika Ing. Jana Vinaře, které nemá žádnou průkaznou hodnotu ani obsahově, ani právně, důkazně neprovedlo nic z úkolů uložených ministrem.

Ministerstvo vůbec řádně neprokázalo a nevyhodnotilo úkol ministra uvedený ve zrušovacím rozhodnutí o rozkladu na straně 11, poslední odstavec, o vztahu zájmu ochrany státu na zachování kulturní památky a ochranou vlastnického práva vlastníka k nemovité věci dle Listiny základních

práv a svobod. Řádně nevyhodnotilo zejména finanční dopady na vlastníka nemovitosti při prohlášení věci kulturní památkou, a zda tyto dopady nepředstavují neúměrné finanční zatížení města. Neprovedlo žádný rozbor nákladů na rekonstrukci objektu vzhledem k možnostem města a vzhledem k reálným možnostem na čerpání dotací od státu z programů veřejné podpory. Neprovedlo ani vyhodnocení, jaký podíl nákladů na rekonstrukci objektu by měl být takto vlastníkově kompenzován. Neprovedlo tudíž ani zde objektivní zhodnocení možností vlastníka objektu s možnou, ale reálnou veřejnou podporou a tím, zda je přiměřené zatížit vlastníka objektu prohlášením objektu kulturní památkou vzhledem k zájmu ochrany objektu státem.

Za další, úkol ministra uvedený na str. 12 zrušovacího rozhodnutí o objektivním, průkazném zhodnocení využitelnosti objektu vlastníkem z hlediska reálnosti tohoto využití, nikoliv jen hypotetického, nebyl též ministerstvem dosud vůbec hodnověrně prokázán a posouzen. Možnosti nabízené spolkem jsou jen velmi hypotetické a v rovině přání bez reálného základu finančního, personálního a jiného věcného krytí a vůbec i z pohledu provozování objektu do budoucna. Úvaha ministerstva o tom, že spolky mají větší možnosti získat veřejnou podporu, není ničím konkretizovaná, podložená a prokázána. Nejsou vůbec vyhodnoceny a prokázány reálné možnosti nakládání s objektem vlastníkem nebo někým jiným. Naopak město předložilo k důkazům návrh společnosti FATO a.s., která by nyní objekt odkoupila a provedla rekonstrukci objektu na bydlení se zachováním co nejvíce hodnot objektu. Tato možnost je vzhledem k ekonomické síle zájemce reálná. Reálné je i jeho využití jako objektu bydlení. Společnost však z pochopitelných důvodů nechce koupit památkově chráněný objekt. Pokud by objekt byl prohlášen kulturní památkou, tento převod vlastnictví se nerealizuje, objekt zůstane městu, které nemá dostatečné možnosti k jeho rekonstrukci a provozování a bude muset být zakonzervován v současném stavu. Zabrání se tím i řešení dopravně technické situace širšího centra města, která je nyní nevyhovující. To bude důsledek postupu státu v případě, že objekt památkou prohlásí.

Všechny tyto body uložené ministrem v jeho zrušovacím rozhodnutí nebyly splněny. Nebylo dokonce ani nic z toho hodnověrně vyhodnoceno nebo dokonce prokázáno. Město vidí jen ničím nepodložené úvahy správního orgánu o památkových hodnotách objektu, přičemž jiné aspekty, podstatně důležitější, ministerstvo přehlíží a hodnověrně nezdůvodňuje a neprokazuje jejich vyvrácení.

V.

Ministerstvo kultury svým správním uvážením usuzuje na zcela nedostatečně ověřených úvahách, že objekt lze rekonstruovat, opravit a zachovat jeho památkové hodnoty. Především podle města žádné památkové hodnoty objekt nemá. Objekt by bylo možné rekonstruovat obrovskými finančními náklady, zejména při zachování původní celistvosti stavby vyžadované památkáři. Město na takovéto výdaje absolutně nemá při plnění jeho ostatních úkolů. Město připomíná, že vlastní NKP Proboštův Třeběchovický betlém, k jejímuž uskladnění a provozu zřídil budovu muzea a příspěvkovou organizaci města Třeběchovické muzeum betlémů. Má další úkoly, k jejichž plnění zřídil dalších 7 příspěvkových organizací města. Jedná se o Základní školu, Základní uměleckou školu, Dům dětí a mládeže, Mateřskou školu, Heldovu městskou knihovnu, Domov důchodců a Technické služby. Dále má i organizační složku Městskou policii a Jednotku sboru dobrovolných hasičů. Další kulturní zařízení typu býv. Hajnišova mlýna již nemůže saturovat. Město by za dané situace rádo objekt prodalo solidnímu investorovi, který je ochoten zřídit v objektu rozumné realizovatelné a přínosné aktivity. Ten musí vynaložit vysoké náklady do objektu a musí se mu jeho provozování vyplácet. Město nemůže vystupovat samo o sobě v roli podnikatele jako soukromé korporace. Město tímto zdůvodněním a námitkami poukazuje na ústavně zaručené právo města jako veřejnoprávní korporace vlastnit majetek a chovat se k němu, včetně volné dispozice s ním, jako vlastníka a to s péčí řádného hospodáře podle zákona o obcích. Tohle v případě prohlášení objektu s pozemkem kulturní památkou město zaručit objektivně nemůže. Podle jeho názoru dochází

k porušení jeho ústavou a ústavní listinou práv a svobod garantovanému právu na vlastnění majetku. Stát zasahuje do jeho vlastnického práva zcela nepřiměřeně a bezohledně. Argumenty správního orgánu o historických, architektonických a urbanistických hodnotách objektu s tím, že při rekonstrukci objektu je možné tyto hodnoty zachovat vycházejí čistě z jeho subjektivního přesvědčení bez skutečně odborného posouzení odborníky, znalci z daných oborů. Město stejně tak tvrdí, že objekt žádnou takovou hodnotu nemá v takové intenzitě, aby musel být objekt prohlášen kulturní památkou. Dále tvrdí, že prohlášení objektu kulturní památkou jej neúměrně zatíží z hlediska další nutné rekonstrukce objektu a jeho provozování a využití v budoucnosti.

Ministerstvo kultury dosud vychází při svém rozhodování zejména ze zák. č. 20/1987 Sb. v pl. zn. o státní památkové péči. Tento zákon je již i po přijatých novelách zastaralý a koliduje fakticky a právně s jinými právními předpisy přijatými po r. 1989, za demokratického právního státu, zejména nezohledňuje současně platné ústavní zákony. Ministerstvo musí ale respektovat především právní předpisy vyšší právní síly, zejména ústavní zákony, tedy Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod. Tyto zákony garantují a ochraňují vlastníky nemovitostí před neoprávněnými zásahy státní moci do jejich vlastnického práva. Vlastnické právo je v demokratické společnosti jedním z nejsilnějších práv a nezáleží, zda je vlastníkem občan nebo právnická osoba, veřejnoprávní korporace – město. Zásah do vlastnictví vlastníka věci může se dít pouze na základě zákona, v jeho mezích a v nezbytné míře a tak, aby vlastníka zatěžoval, či poškozoval v nejnížší možné míře. Zásah musí být náležitě prokázán a zdůvodněn. Prokázání nutnosti a přiměřenosti zásahu je věcí orgánu státní moci. V případě, že tato kritéria nejsou splněna, má vlastník mimo jiné právo uplatňovat vůči státu i právo na náhradu škody, která mu byla tímto zásahem způsobena.

V dané věci správní orgán vychází stále spíše ze svých vlastních úvah a nedostatečně ověřeného a důkazně posouzeného stavu věci. Město trvá a to i ve shodě se závěry ministra kultury, uvedenými ve zrušovacím rozhodnutí o rozkladu, na provedení úplného, průkazného a jednoznačného znaleckého odborného posouzení věci z hlediska stavebně technického a statického stavu objektu, posouzení historických, architektonických a urbanistických hodnot a aby bylo pak možné opravdu hodnověrně posoudit, zda objekt splňuje podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou, či nikoliv. Necht' se správní orgán též zabývá faktickými finančními a jiným možnostmi města objekt rekonstruovat při zachování jeho tvrzených památkových hodnot a provozování a využitelnosti tohoto objektu. Město toho nebude schopno. Bude muset objekt jen zakonzervovat z hlediska bezpečnosti majetku a osob. Také necht' se správní orgán vypořádá s namítanými nedodržovanými ústavními principy vlastnického práva zaručenými vlastníkovu ústavními zákony.

Důkazy:

Posudky odborných pracovišť o splnění odborných kritérií kladených na prohlášení kulturní památkou

Místní šetření a odborné posouzení správního orgánu nebo znalců v Třebchovicích pod Orebem

Odborné posouzení možností města rekonstruovat a provozovat objekt

VI.

Na základě podle názoru města stále nedostatečně objektivně zjištěného a odůvodněného skutkového stavu věci dospěl rozhodující správní orgán k nesprávnému právnímu závěru ohledně prohlášení stavby včetně pozemku, na němž stavba stojí, za kulturní památku.

Město je přesvědčeno, že bývalý tzv. Hajnišův mlýn nespĺňuje podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou.

Město stále poukazuje na to, že

a) Z hlediska historického není objekt příliš starý. Z původního objektu vlastně příliš nezbylo. Pouze přestavěná hlavní budova mlýnice a vedlejší budovy k hlavní budově přiléhající jsou v havarijním stavu. Bývalý mlýn sestává z části původní budovy z r. 1888 a dalších přístaveb z let 1888-1948.

b) Z hlediska architektonického se nejedná o nějaký významný architektonický počín arch. Rejchla. Objekt podle města nemá žádnou architektonickou hodnotu, vyžadující jeho vysokou ochranu. V samotné stavbě se nenachází nic z původního vybavení mlýna. Hajnišův mlýn vlastně nyní ani mlýnem není a nebude. Jen k těmto účelům kdysi sloužil.

c) Z hlediska urbanistického v současnosti objekt brání urbanistickému rozvoji města. Je třeba zdůraznit, že bývalý tzv. Hajnišův mlýn město kupovalo ve veřejné dražbě v insolvenčním řízení. Jiný přihazující zájemce o koupi nebyl. Město objekt s pozemkem koupilo se záměrem zlepšit urbanistické poměry města, zlepšit kvalitu bydlení pro občany města a také zajistit prostory a průjezdy pro návštěvníky města, mimo jiné též k vytvoření podmínek pro návštěvu Třeběchovického muzea betlémů, odkloněním z hlavního Masarykova náměstí. K této věci je vypracována územní studie pro urbanistické řešení. Podle názoru města se provedením této studielepší urbanistické poměry města tak, jak město předpokládá. Byla vypracována územní studie lokality T5p, která počítá se zajištěním bezpečného vjezdu do lokality zvané „Na tvrzi“, zázemí centra města, které slouží i jako parkoviště pro návštěvníky Třeběchovického muzea betlémů /30 tisíc návštěvníků ročně/, zimního stadiónu /od října do poloviny března zápasy několika družstev SK Třeběchovice, zápasy „odborářské ligy“ 10 tisíc návštěvníků veřejného bruslení/, domu dětí a mládeže /cca 450 dětí z různých kroužků, dovážených z velké část rodiči auty/, rodičovského centra Domeček, bohoslužeb katolického a evangelického kostela a ostatních návštěvníků Masarykova náměstí. Kapacita parkovišť na Masarykově náměstí je 2 autobusy a 30 osobních automobilů a slouží k příležitostnému zastavení a krátkému stání a je proto zpoplatněné. Město nebude kapacitu parkování na Masarykově náměstí navyšovat, cílem je jeho využití jako částečné pěší zóny a zachování současné zeleně. V lokalitě „Na Tvrzi“ se průběžně vyskytuje několik desítek zaparkovaných aut, při různých kulturních a sportovních akcích je již nyní jeho kapacita plně zcela vytižena. Stávající vjezd jednosměrnou ulicí Přemyslovou a výjezd jednosměrnou ulicí Pod Fortnou je na hranici bezpečnosti a plánuje se jejich přeměna na zónu pro pěší a cyklisty. Územní studie T5p byla schválena zastupitelstvem města 23. 3. 2010, osmnáct zastupitelů bylo pro, dva proti a jeden chyběl. Důvodem nákupu Hajnišova mlýna v listopadu 2015 byl proto záměr realizace schválené územní studie T5p. Následně nechalo město vypracovat novou dopravní studii, která řeší bezpečný vjezd do lokality i při zachování celého objektu – ministerstvu kultury byla tato studie předána společně se studií řešící rekonstrukci objektu na bydlení.

Do tohoto rozpracovaného a dlouhodobě připravovaného záměru města vstoupil stát, ministerstvo kultury se svým rozhodnutím o prohlášení objektu kulturní památkou, což znemožní připravované záměry města. Takovýto vstup státu do vlastnických poměrů v tomto konkrétním případě je naprosto nevhodný, necitlivý a poškozující město v jeho urbanistických záměrech rozvoje města. Tímto způsobem podle názoru město správní orgán porušuje základní ústavní právo vlastníka objektu, právo vlastnit majetek a požívat ochranu majetku ze strany státu. Stát může zasahovat do vlastnictví vlastníka objektu odůvodněně, na základě a v mezích zákona a tento zásah musí být proporční k ochraně vlastnického práva vlastníka objektu. Zde je porušena zásada proporcionality a významu zásahu oproti práv vlastnictví objektu výrazně v neprospěch vlastníka nemovitostí. Tím dochází dle názoru města jako vlastníka nemovitostí k porušení jeho ústavně zaručených základních práv.

Město zdůrazňuje, že teprve po koupi objektu městem se vyskytly názory, že by z objektu mělo být jakési kulturní centrum. Město zdůrazňuje, že má ve městě již národní kulturní památku Třeběchovický Proboštův betlém. K jeho ochraně a k zajištění návštěvnosti město vytvořilo svou příspěvkovou organizaci Třeběchovické muzeum betlémů. Tato organizace město stojí nemalé náklady. V nedávné době město rozhodlo o zásadní rekonstrukci a modernizaci stavby, v níž je betlém umístěn a provedlo jeho renovaci. To vše s nemalými náklady. Město má asi 5 800 občanů. Jeho příjmy do městského rozpočtu nejsou takové, aby mohlo tento objekt zcela rekonstruovat a také v budoucnosti provozovat. Dotace ze strany jiných zdrojů, než městských, budou malé. Podle

odborného odhadu města by cena rekonstrukce Hajnišova mlýna na základě kubatury obestavěného prostoru a jednotkové ceny za 1 m³ na cca 27,5 mil Kč. Po případném vyhlášení kulturní památkou by tato cena mohla být až několikanásobně vyšší a získání významných externích finančních zdrojů je málo pravděpodobné. Stavba se navíc nachází hluboko v záplavovém území a je sevřena nově vyhlášenou aktivní povodňovou zónou, která prakticky vylučuje vybudování jakéhokoliv doplňkového zázemí, nemluvě o problémech následného pojištění a trvalé hrozbě zaplavení přízemí povodňovou vodou. I kdyby se realizoval nějaký záměr na jeho využití, provozní náklady na „mlýn“ budou vysoké a příjmy z objektu malé. Město by doplácelo na další z jeho pohledu již neúčelnou stavbu. Není navrženo žádné reálné smysluplné využití případně rekonstruovaného objektu mlýna. Jeho provoz by vyžadoval dotaci na provoz několik milionů Kč ročně. Pro porovnání: příspěvkové organizaci Třeběchovické muzeum betlémů poskytuje město ze svého rozpočtu na provoz středisek muzeum, informační centrum a kulturní dům dotaci ve výši cca 3,5 mil. Kč ročně. Město musí efektivně využít i další volné nebytové prostory, např. část A objektu bývalých Dřevařských závodů na Heldově náměstí o celkové ploše cca 500 m². Město má veškeré vybavení kulturními, sportovními, společenskými zařízeními a nepotřebuje další objekty pro tuto činnost. Využití objektu pro podnikatelské účely je nereálné. Neexistuje nějaký konkrétní smysluplný projekt na využití stavby býv. mlýna. Pouze je zpracována Vize obnovy Hajnišova mlýna v Třeběchovicích pod Orebem. Tato Vize není žádným konkrétním v praxi realizovatelným projektem.

d) Město uvádí, že není pravdou, že by v okrese Hradec Králové neexistoval další mlýn. Další mlýn s názvem Bělečský mlýn je kulturní památkou a je dokonce v místní části Krňovice, jež je součástí města, v místním Podorlickém skanzenu Krňovice. Dále je též v místní části Polánky města Třeběchovice pod Orebem vodní mlýn z r. 1925, který je nyní využíván jako malá vodní elektrárna.

Důkazy:

Územní studie

VII.

K procesním věcem správního řízení město opětovně zdůrazňuje a setrvává na svém názoru, že podle jeho názoru vlastně všechny dotázané dotčené orgány v podstatě vyjádřily názor, že objekt by neměl být prohlášen kulturní památkou. Komise ministerstva posoudila, že doporučuje pro své hodnoty objekt s pozemkem prohlásit za kulturní památku a ministerstvo tak učinilo i přes odpor především vlastníka Města Třeběchovice pod Orebem a i přes nesouhlasné názory místních dotčených orgánů ochrany památkové péče, tj. Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově a částečně, před doplněním svého vyjádření, i Magistrátu města Hradce Králové jako města s rozšířenou působností. Pro město je nepochopitelné, že všechny dotčené orgány včetně hlavního účastníka řízení jako vlastníka věci nesouhlasili s prohlášením mlýna za kulturní památku a ministerstvo přesto mlýn s pozemkem prohlásilo kulturní památkou.

Správní orgán také v odůvodnění svého rozhodnutí pouze cituje pasáže z podkladů pro rozhodnutí, které podle jeho názoru odůvodňují prohlášení stavby s pozemkem za kulturní památku, ale dostatečně se stále nevypořádává s jinými stanovisky dotčených orgánů, která dostatečně nezohlednil. Např.: Z hlediska města zásadní závěr Komise NPÚ Josefov ze dne 20.6.2016: Citace: „Komise po opětovném předložení podnětu s několika novými skutečnostmi s návrhem nadále nesouhlasí. Jedná se o průmyslový mlýn z větší části z 20. let 20. století, starší je pouze jádro stavby. Architektura mlýna je i v segmentu mlýnských staveb dobově průměrná, vybavení se, kromě násypků, nedochovalo. Při srovnání s mlýny nedávno prohlášenými za kulturní památku vykazuje výrazně nižší památkovou hodnotu (mlýn v Městské Habrové u Rychnova nad Kněžnou či mlýn Dřevíček). Za nedostatečný považuje komise argument, že byl v mlýně během druhé světové války uložen tzv. Proboštův betlém. Dle názoru komise tento fakt nenaplnuje požadavky nárokované v §2 odst. 1,

písm. b) zákona o státní památkové péči v platném znění. Objektů, v nichž byla dočasně uložena významná umělecká díla na úrovni betlému, je řada, všechny za kulturní památky prohlášovat nelze. Objekt je pro město významným urbanistickým prvkem. Z pohledu komise se jedná o památku místního významu (právně dosud nezakotvenou). Jedná se o stavbu, jejíž historická, architektonická i urbanistická hodnota je významná pro město Třeběchovice pod Orebem, hranice města a mikroregionu však nepřesahuje. Komise je přesvědčena o možnosti obnovy mlýna, zvažovanou demolici vnímá jako neuváženou a s její realizací nesouhlasí. V rámci zachování prestiže a dosavadního stupně hodnotících kritérií staveb na seznamu nemovitých kulturních památek však vzhledem k uvedeným skutečnostem s prohlášením mlýna za kulturní památku nesouhlasí.“

Důkazy

Stanoviska KÚ KHK, Mag.m HK, NPÚ, prac. Josefov

VIII.

Město naopak legitimně očekávalo, že objekt býv. Hajnišova mlýna s pozemkem nebude prohlášen za kulturní památku a velmi je překvapilo rozhodnutí ministerstva.

Město poukazuje na všechna svá dřívější vyjádření a poskytnuté důkazy ve správním řízení a argumentuje jimi v tomto rozkladu.

Město je toho názoru, že objekt býv. Hajnišova mlýna je staticky ohrožen. Ministerstvo údajně nemá možnosti na důkladné posouzení statiky objektu, což je názor zcela irelevantní. Město tvrdí, že statika je narušena a je věcí státu prokázat opak. Pokud tyto možnosti stát mít nebude, což je velmi nepravděpodobné, bude stát v důkazní nouzi s důsledky z toho plynoucími. Podle ministerstva, co nemůže učinit stát, má učinit město prostředky zcela jinými, než jakými disponuje stát? Právo na vlastnictví je chráněno Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod a může být do něj zasáhnuto jen na základě a v mezích zákona. Tento zásah by měl být adekvátní ke všem okolnostem provedeného zásahu, tj. v daném případě k hodnotám objektu z hlediska historického, architektonického a urbanistického a na druhé straně vzhledem k zatížení a využití objektu vlastníkem. Většina občanů města si ani nepřejí zachování objektu – viz petice občanů města již dříve předložená k důkazům. Orgány města také nesouhlasí s prohlášením objektu kulturní památkou.

Důkazy:

Petice občanů

Doporučení rady města Třeběchovice pod Orebem

Znalecký posudek soudního znalce o statické stavbě objektu býv. mlýna obstaraný MK

Stanovisko NPÚ, prac. Josefov

IX.

Město uzavírá, že pokud ústřední orgán státní správy jako orgán státní památkové péče zcela závažným způsobem zasahuje do vlastnického práva vlastníka stavby býv. Hajnišova mlýna, včetně pozemku, na němž stavba stojí, musí se tak dít pouze na základě a v mezích zákona a v rozsahu nezbytném zajišťujícím ochranu stavby. Takový zásah může být proveden pouze tehdy, jestliže jsou splněna v daném případě podle názoru města všechna celistvá kritéria historická, architektonická, urbanistická cennosti objektu a zásah musí podle názoru města splňovat i další významná kritéria, která má správní orgán posoudit (např. otázku možnosti rekonstrukce a využití památky včetně finanční únosnosti těchto opatření pro vlastníka věci a zda správní orgán nevytvoří pouze stav nějakého zakonzervování stavby bez jeho skutečného využití a neúměrně zatěžující vlastníka), tj. zásah musí být přiměřený a odpovídající též celkovým okolnostem věci, vzhledem k přiměřené

Město TŘEBĚCHOVICE POD OREBEM

Masarykovo náměstí 14, 503 46 Třeběchovice pod Orebem

proporcionalitě zásahu sledujícím zájem na ochranu objektu státem a vytvořeným zatížením a reálným možnostem rekonstrukce a provozování městem jako vlastníka objektu.

Všechny tyto požadavky dle ust. §2, odst.1, pís. a) zák. č. 20/1987 Sb. o st. památkové péči a ani v jejich jednotlivých složkách nejsou splněny. Není dán žádný prokázaný a řádně odůvodněný objektivní důvod posouzení o nadprůměrných hodnotách objektu z těchto zákonných hledisek, orgány města i většina občanů města je proti tomuto prohlášení a proto nemůže být stavba dokonce s pozemkem prohlášena za kulturní památku.

Ministerstvo kultury ani ve svém posledním Rozhodnutí nenaplnilo všechna právně závazná kritéria pro učinění svého závěru o prohlášení býv. Hajnišova mlýna kulturní památkou. Stejně tak nerespektovalo ani všechna závazná doporučení, vyjádřená ministrem kultury ve svém odůvodnění zrušovacího rozhodnutí.

Město využije všechny právní možnosti v této věci, které budou sloužit k prosazení svého názoru, že objekt nespĺňuje podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou.

Ministerstvo kultury zřejmě omylem uvedlo, že rozkladem napadené Rozhodnutí zasílá Krajskému úřadu Jihomoravského kraje se sídlem v Brně. Město Třeběchovice pod Orebem je v okrese Hradec Králové a v Královéhradeckém kraji.

Důkazy:

Odborné znalecké posudky vyžádané rozhodujícím orgánem
Rozhodnutí ministra kultury

X.

Proto město jako účastník správního řízení podává tento rozklad a navrhuje, aby po přezkoumání věci v rozkladovém řízení bylo rozhodnutí ministerstva kultury o prohlášení kulturní památky ze dne 12.8.2019 č.j. MK 56482/2019 OPP, sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP,

ministrem kultury zrušeno.

Mgr. Roman Drašnar
starosta města